

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.10.2008
KOM(2008) 706 endelig

Meddelelse fra Kommissionen

Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag

Meddelelse fra Kommissionen

Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag

Koordineret EU-indsats

Den hidtil alvorligste krise på de internationale finansmarkeder har stillet EU over for en række store udfordringer. Det viste sig at være et effektivt middel til at stabilisere EU's bankvæsen, at alle 27 medlemsstater deltog i en koordineret indsats på EU-plan. Foranstaltningerne skal dog gennemføres hurtigt, for at der i finanssystemet atter er den likviditet, som alle efterspørger. Finanskrisen er imidlertid ikke overstået, og der er allerede begyndende tegn på afmatning i økonomien generelt, hvilket rammer husholdningerne, erhvervslivet og beskæftigelsen. De rystelser, som har ramt den europæiske økonomi, forventes både at medføre faldende vækstrater på mellemlang sigt og store fald i den effektive vækst i 2009 og 2010. Når investorer viger tilbage fra risikovillige investeringer, kommer produktiviteten under pres, og det går ud over innovationen.

EU's styrke ligger i den indbyggede solidaritet og vores evne til at handle i fællesskab. Alle medlemsstater påvirkes, dog på forskellig vis og i forskellige grader, og der kan forventes større ledighed, efterspørgslen vil falde, og den finansielle situation vil blive forværret. En fælles indsats er lig med effektive og troværdige løsninger. Hvis medlemsstaterne derimod handler på egen hånd, vil indsatsen være utilstrækkelig. Og samtidig kan det vise sig at have uønskede følgevirkninger for andre medlemsstater.

Det var helt afgørende for stabiliseringen af banksektoren, at EU gjorde en fælles indsats, da presset på finansmarkederne var på det højeste. Det viste sig at være den rigtige fremgangsmåde, at medlemsstaternes indsats blev koordineret under overholdelse af nogle klare EU-principper sideløbende med en direkte EU-indsats. Herefter er der sket en beslutom, koordineret og effektiv indsats på EU-plan af det franske rådsformandskab, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank og på nationalt plan af medlemsstaterne med fuld støtte og samarbejde fra Europa-Parlamentet.

EU bør tage udgangspunkt i denne succes og i krisens kommende stadier beslutte at tackle problemerne gennem en fælles koordineret fremgangsmåde og på denne måde udnytte mulighederne i udfordringerne. Samtidig bør Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse suppleres med udvalgte kortsigtede foranstaltninger. Denne meddelelse tager udgangspunkt i tre punkter, som vil blive samlet i en overordnet EU-handlingsplan/ramme med henblik på at overvinde krisen:

- *en ny struktur for de finansielle markeder i EU*
- *betydningen for realøkonomien*
- *et samlet svar på finanskrisen.*

Denne meddelelse skal ses som Kommissionens bidrag til den igangværende debat inden for EU og debatten med vore internationale partnere om, hvordan man bedst forholder sig til den nuværende krise og følgerne af den. Den 26. november fremlægger Kommissionen et forslag om en mere detaljeret EU-plan for overvindelse af krisen inden for rammerne af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, og der vil i den forbindelse blive set på en række målrettede initiativer på kort sigt med det formål at imødegå de negative virkninger for økonomien generelt og mulighederne for på mellemlang og lang sigt at tilpasse Lissabonstrategiens foranstaltninger som følge af krisen.

1. EN NY STRUKTUR FOR DE FINANSIELLE MARKEDER I EU

En vej ud af krisen for EU's finansielle sektor

Medlemsstaterne og Kommissionen har i et tæt samarbejde besluttet her og nu at gennemføre en række foranstaltninger for at beskytte borgernes formuer og redde banker i vanskeligheder. Lånemarkederne har foreløbig reageret positivt på de forskellige pakker, men det kræves, at de bliver gennemført hurtigt, og at virkningen løbende bliver kontrolleret. Konkurrencepolitikken er en vigtig del af en koordineret indsats, da den giver medlemsstaterne mulighed for at gribe ind, når det er nødvendigt af hensyn til de nationale forhold¹. Kommissionen vil også fremover sikre lige konkurrencevilkår, uanset om der modtages offentlig støtte eller ej.

Det internationale finanssystem er dog stadig meget skrøbeligt, og det er for tidligt at udelukke risikoen for en alvorlig kreditstramning. Der er således al mulig grund til at tage situationen alvorligt under gennemførelsen af den strategi, som skal lede EU's finanssektor ud af krisen. Det er nødvendigt for EU fortsat at koordinere sin indsats med henblik på at opnå de bedst mulige svar. Der er bl.a. brug for:

- *en fortsat effektiv støtte til det finansielle system fra ECB og de øvrige centralbanker.* Centralbankerne har udvist en imponerende fleksibilitet og opfindsomhed med hensyn til at fremskaffe tilstrækkelige midler til banksektoren og sikre, at krisen ikke spreder sig til andre dele af det finansielle system
- *en hurtig og konsekvent gennemførelse af medlemsstaternes redningsplaner for bankerne.* Det er vigtigt for hurtigt at genskabe tilliden til EU's banksektor og på den måde begrænse skaderne for økonomien og sikre grundlaget for en stærk og bæredygtig genopretning. Der kræves en konsekvent og sammenhængende indsats for at opnå et optimalt udbytte af redningsplanerne på tværs af EU, at undgå en opsplitning af det indre marked og at fastholde ens konkurrencevilkår for alle, uanset om de modtager offentlig støtte eller ej.
- *skrappe foranstaltninger for at undgå, at krisen breder sig i medlemsstaterne.* Finanskrisen er nu begyndt at påvirke de nye central- og østeuropæiske medlemsstater. For at imødegå denne trussel er EU i samarbejde med IMF parat til at yde omfattende mellemlang finansiel støtte til medlemsstater, hvis betalingsbalance er udsat for pres, eller hvis finansielle stabilitet er i alvorlig fare.

Øget regulering og kontrol

Sideløbende med en stabilisering af krisen er det nødvendigt at begynde på en omstrukturering af banksektoren og til engang i fremtiden at overlade bankerne til den private sektor. Kommissionen vil arbejde direkte sammen med medlemsstaterne om at sikre, at omstruktureringen af en del af banksektoren foregår således, at sektoren fremover vil have retfærdige og sunde konkurrenceforhold. Almindelige borgere og erhvervslivet skal have adgang til et sundt og stabilt banksystem, så de kan få deres investeringsplaner finansieret, og samfundet som helhed vil have fordel af de foranstaltninger, der træffes for at sikre, at der fortsat findes kreditmuligheder på rimelige vilkår.

Kommissionen har fremsat forslag om sikkerhed for indlån og kapitalkrav og om, hvordan man kan hindre risikoen for en procyklisk virkning af reguleringer og revisionsstandarder.

¹ Kommissionen har vedtaget en meddelelse om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskrisen (EUT C 270 af 25. oktober 2008, side 8).

Den vil også inden længe fremsætte forslag om kreditvurderingsinstitutter og cheflønninger. Man er også begyndt at se på kravene til finanstilsyn og risikomanagement, bl.a. med henblik på derivater, hedgefonde og privat egenkapital. Kommissionen opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til at prioritere behandlingen af dens forslag, så der så hurtigt som muligt kan gennemføres en stærkere regulering og et stærkere tilsyn, og til at være med til at genoprette tilliden til systemet.

Disse foranstaltninger vil afhjælpe de opståede mangler og bidrage til, at tilliden til systemet som helhed genetableres. Det er nødvendigt at omdefinere den regulerings- og tilsynsmodel, der gælder for EU's finanssektor, bl.a. med henblik på de store finansieringsinstitutter, der er aktive i flere lande. Den måde, hvorpå tilsynet i EU for øjeblikket foregår, nemlig gennem nationale strukturer, begrænser mulighederne for et effektivt overordnet tilsyn. Kommissionen er inden for rammerne af De Larosière-gruppen² begyndt at se på, hvilket tilsynssystem vi har brug for i fremtiden.

2. BETYDNINGEN FOR REALØKONOMIEN: PLAN FOR LØSNING AF KRISEN

Kreditstrammings betydning for økonomien generelt vil være stigende ledighed og faldende efterspørgsel efter varer og tjenesteydelser for alle virksomheder uanset størrelse. Det er hovedsagelig medlemsstaterne, der råder over de politiske redskaber til at påvirke beskæftigelsen og stimulere efterspørgslen. En indsats fra EU's side er imidlertid med til at understrege den nationale indsats. Lissabonstrategiens positive resultater viser, at der kan opnås væsentlige fordele, når medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab arbejder for at skabe vækst og beskæftigelse.

Under den nuværende krise er EU imidlertid nødt til at tilpasse Lissabonstrategiens mellemlange og langsigtede foranstaltninger for at tage hensyn til krisen. Listen over strukturreformer skal udvides med en række foranstaltninger på kort sigt, samtidig med at der investeres i fremtiden gennem:

- øgede investeringer i innovation og uddannelse på F&U-området
- fremme af flexicurity som en måde at beskytte og udruste den enkelte person på frem for at lade beskyttelsen ske gennem særlige ansættelsesformer
- bedre udnyttelse af erhvervslivets muligheder, især små og mellemstore virksomheder, for at udbygge markederne nationalt og internationalt
- styrkelse af EU's konkurrenceevne gennem fortsatte bestræbelser på at gøre vores økonomi mere grøn med det formål at skabe nye arbejdspladser og ny teknologi, løse energiforsyningsproblemerne og nå vores miljømål.

Effektiviteten af EU-koordineringen er afgørende for, hvor store fordele disse foranstaltninger kaster af sig. Med udgangspunkt i Lissabonstrategiens partnerskabsmodel opfordrer vi medlemsstaterne til at bakke op omkring en højere grad af koordinering, når disse udfordringer skal løses.

² Gruppens mandat består i at overveje, hvordan EU's finansielle institutioner bør organiseres for at sikre et fornuftigt tilsyn, velfungerende markeder og et øget EU-samarbejde om tilsyn med den finansielle stabilitet, tidlige varslingsmekanismer og krisestyring, inkl. risikoforvaltning på tværs af landegrænser og forskellige sektorer. Gruppen vil desuden se på samarbejdet mellem EU og andre store sammenslutninger om opretholdelse af den finansielle stabilitet på verdensplan. Medlemmerne af gruppen er: Jacques de Larosière (formand), Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Perez Fernandez og Onno Ruding.

Stabilitets- og vækstpagt

Eftersom de økonomiske chok har ramt hele EU, og inflationspresset er ved at lette, kan valuta- og finanspolitikken anvendes til at støtte efterspørgslen. De forskellige landes budgetsituationer forventes i de kommende år at blive betydeligt forringet på grund af faldende indtægter. Medens en del af de faldende indtægter kan tilskrives afmatningen, så vil den del, der skyldes tilpasningen i f.eks. den oppustede boligsektor have mere permanent indflydelse på indtægterne. Ifølge prognoserne vil EU-budgettet blive forringet med ca. 1 procentpoint af BNP i løbet af det kommende år, dog med store forskelle mellem medlemsstaterne imellem. Dette kan delvis afbøde virkningen af afmatningen på kort sigt, men på bekostning af den finansielle situation, og det endda før der er taget højde for de finansielle redningsplaner. EU-underskuddet, især inden for euro-området, forventes imidlertid på nuværende tidspunkt at forblive under 3 % af BNP takket være for en stor dels vedkommende den tidligere gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten.

Størstedelen af de annoncerede støtteforanstaltninger til fordel for den finansielle stabilitet (garantier) vil ikke umiddelbart have nogen betydning for underskuddet; de reale finansielle omkostninger vil kun vise sig, i det omfang de offentlige garantier bliver taget i brug. Samtidig har bestræbelserne på at tilføre banker ny kapital allerede ført til højere gæld. Sammenholdt med at der er tegn på stigende strukturforværringer i budgetbalancerne, er det således et spørgsmål, om de offentlige finanser er bæredygtige på lang sigt, især i de mest udsatte lande.

Stabilitets- og vækstpagten er et godt politisk udgangspunkt, idet den, bl.a. gennem støtte til justeringsprocessen, skaber balance mellem de kortsigtede stabiliseringsbehov og kravene om strukturreformer på lang sigt. Under pagtens gennemførelse bør man være opmærksom på, at enhver forværring af de offentlige finanser følges op af strukturændringer, der er afstemt efter situationen, samtidig med at den bæredygtige situation genoprettes. Budgetpolitikken bør fuldt ud udnytte den fleksibilitet, som er tilladt i henhold til både traktaten og den reviderede stabilitets- og vækstpagt, og bygge på følgende principper:

- finanspolitikken bør fortsat holdes inden for bæredygtige rammer og på den måde imødekomme forventningerne om, at krisen løses på en ordentlig måde
- det bør tages i betragtning, at der er forskel på landenes finansielle manøvrer muligheder, hvilket dog forudsætter stærke og troværdige budgetstrukturer og mellemlange budgetrammer
- i forbindelse med reformplanerne bør der gøres en særlig indsats for styrke modstandskraften og øge bæredygtigheden over lang sigt
- reformer af hensyn til efterspørgslen på kort sigt bør være tidsmæssigt velvalgte, målrettede og midlertidige.

Proceduren for ekstraordinært store underskud bør betragtes som gensidig støtte med det formål at løse aktuelle problemer og sikre bæredygtigheden på lang sigt. Der vil blive skelnet klart mellem budgetproblemer som følge af politiske fejltagelser og konjunkturbetingede problemer, herunder følgerne af den finansielle krisepakke. Under tilsynet vil man især være opmærksom på de tilfælde, hvor den stigende gæld skyldes redningsplanerne.

Fremskyndede reformer og investeringer

Den krise, som rammer den europæiske økonomi, forventes både at føre til faldende vækst og stigende ledighed, hvorved efterspørgslen reduceres. Det er derfor vigtigt med strukturreformer for at støtte efterspørgslen på kort sigt, lette omstillingen og integrationen på arbejdsmarkedet på kort og mellemlang sigt og styrke vækstpotentialet på lang sigt.

Det vil især være vigtigt, at investeringerne foretages der, hvor de har størst virkning. Det betyder, at EU's og medlemsstaternes offentlige støtte til erhvervslivet har et dobbelt formål, nemlig at afbøde den faldende efterspørgsel på kort sigt, men på en måde, som befordrer reform og modernisering på lang sigt. Inden for de reformpunkter, der er blevet prioriteret under Lissabonstrategien, bør medlemsstaterne give højeste prioritet til nøgleområder, som fremmer innovation og produktivitetsfremmende investeringer, hvilket sammen med inflationsdæmpende foranstaltninger og støtte til husholdningernes indtægter gennem målrettede socialbeskyttelsesforanstaltninger vil styrke efterspørgslen.

Efterhånden som finanssystemet kommer ind i en længerevarende afmatningsperiode, og banksektoren må forventes at være mindre indstillet på at tage risici, er det nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorfra midlerne til de nyskabende teknologier skal komme, hvordan EU-industriens konkurrenceevne på internationalt plan kan fastholdes, og hvordan små og mellemstore virksomheder skal finansieres. Herudover skal der fortsat fokuseres på, hvordan tredjelændenes markeder kan åbnes for EU's erhvervsliv, herunder små og mellemstore virksomheder.

Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne se på følgende foranstaltninger:

- Efter det uformelle ECOFIN-møde i sidste måned har den europæiske investeringsbankgruppe sammensat en pakke på i alt 30 mia. EUR, der skal anvendes til via handelsbanker at yde lån til små og mellemstore EU-virksomheder. Det er en stor udvidelse af den normale lånekapacitet i denne sektor, men det haster at få den gennemført.
- EIB kunne i tæt samarbejde med Kommissionen fremskynde finansieringen af klimaforandringer, sikkerheds- og infrastrukturprojekter på energiområdet, herunder især tværnationale projekter. Det kan blive nødvendigt at udvide EIB's kapitalgrundlag ved f.eks. at fremskynde tidspunktet for den næste kapitaludvidelse, som for øjeblikket er planlagt til at ske i løbet af 2010.
- EBRD har spillet en vigtig rolle i reformen af den finansielle sektor og i finansieringen af den private sektor i EU's nye medlemsstater. I den nuværende situation kunne EBRD's aktiviteter i disse lande udvides.
- Samhørighedspolitikken, hvortil der er afsat over 350 mia. EUR i perioden 2007-13, yder et vigtigt bidrag til EU-medlemsstaternes og regionernes offentlige investeringer. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne se på, hvilke muligheder der er for at fremskynde investeringsprojekter og foretage udbetalinger til medlemsstaterne.
- Der skal findes nye finansieringsmuligheder for en lang række infrastrukturprojekter, inkl. transport- og energinetværk og højteknologiske netværk, f.eks. gennem bedre udnyttelse af partnerskaber mellem det offentlige og private.
- Der skal sættes skub i energieffektiviteten og den grønne teknologi, f.eks. i bygninger og i rene biler, hvilket ville medføre nye muligheder for erhvervslivet, herunder de små og mellemstore virksomheder, samtidig med at det ville hjælpe EU med at nå målene på klimaområdet.
- Øget efterspørgsel efter energieffektive varer og tjenesteydelser gennem skattereduktioner og andre målrettede finansielle foranstaltninger.
- Eksportmulighederne for EU-virksomheder, inkl. små og mellemstore virksomheder, skal ikke kun fastholdes, men udvides gennem en proaktiv markedsåbning, herunder en fortsættelse af handelsaftaler og EU's strategi for markedsadgang

- Ved hjælp af medlemsstaternes og EU's konkurrence- og forbrugerpolitik kunne det sikres, at markederne fungerer bedre, at forbrugerpriserne falder, og at vi får fuldt udbytte af det indre marked.

Ved hjælp af samarbejde og en koordinering af aktiviteterne vil medlemsstaterne og EU-institutionerne være i stand til at skaffe omfattende midler, der kan bruges til at fremskynde investeringerne på meget vigtige områder og sætte EU i stand til at komme styrket ud af denne krise.

Virkning for beskæftigelsen og det sociale område

Den økonomiske afmatning vil påvirke familier, husholdninger og de mest udsatte i vores samfund. Den kan allerede aflæses på ledigheden. EU er nødt til at gøre en indsats for at mindske indvirkningen på beskæftigelsen og ledigheden og udnytte de redskaber, der er til rådighed, til at afbøde virkningerne på det sociale område. Hovedansvaret ligger ganske vist hos medlemsstaterne, men en god koordinering mellem EU og medlemsstaterne vil være nyttig. Kommissionen vil arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter om at finde den bedste løsning på krisen. Der bør fortsat ydes støtte til vækstområder med stort beskæftigelsespotentiale, f.eks. personale- og sundhedsområdet og sociale tjenesteydelser, da dette beskæftigelsespotentiale også åbner for adgang til arbejdsmarkedet og jobmuligheder.

EU har tidligere lidt under, at det ikke er lykkedes at føre en aktiv arbejdsmarkedspolitik og herigennem hjælpe folk med at blive efteruddannet med henblik på fremtidige jobs og at finde og oprette nye arbejdspladser. Der er nu større behov end tidligere for at støtte omstilling og integration på arbejdsmarkedet, at øge og matche udbud og efterspørgsel efter arbejdskraft og at øge produktiviteten. Det betyder, at der skal træffes nogle af de foranstaltninger, der anbefales i Lissabonstrategien, herunder:

Afbøde virkningen af ledighed ved at give medlemsstaterne mulighed for at anvende midler fra Den Europæiske Socialfond til at støtte foranstaltninger, der tager sigte på hurtigt at få ledige tilbage til arbejdsmarkedet.

- Vurdere effektiviteten af Fonden for Tilpasning til Globaliseringen.
- Hjælpe ledige med hurtigt og billigt at starte en ny virksomhed.
- Overvåge, hvilken indvirkning krisen har på forskellige sektorer, som er ramt af strukturomlægninger, og anvende de muligheder, der ligger i statsstøtteordningen til at yde rettidig, målrettet og midlertidig støtte, hvor det er nødvendigt.
- Fortsætte arbejdet med flexicurity, herunder aktive arbejdsmarkedspolitiske tiltag, en skatte- og tillægsreform og matchning af færdigheder og jobmuligheder. Situationen kan forventes at blive særlig vanskelig i den lavere ende af arbejdsmarkedet, hvorfor det er særlig vigtigt at fremme den uomgængelige omstrukturering og yde indkomststøtte og målrettet socialsikringsstøtte.

3. ET GLOBALT SVAR PÅ FINANSKRISEN

Alle dele af verden er påvirket af krisen, og regioner, der arbejder alene, vil ikke kunne klare virkningerne. Der er tydelige tegn på, at krisen spredes til vækstmarkederne, og at den vil bevirke et yderligere pres på udviklingslandene. Det er vigtigt at inddæmme spredningen, og IMF bør derfor være rede til om nødvendigt at intervenere med katastrofebistand. EU vil arbejde sammen med IMF og vil udnytte de makro-finansielle støtteredskaber, især til fordel for nabolande. EU er og vil fortsat være en aktiv spiller i bestræbelserne på at finde en koordineret global løsning.

Den nuværende finanskriser har tydeligere end nogensinde før understreget samspillet mellem de makro-økonomiske politikker og finansmarkederne på globalt plan. En løsning af krisen kræver derfor, at man ikke kun skal forholde sig til de regulerings- og tilsynsfejl, men også den manglende makro-økonomiske balance og de valutakursuoverensstemmelser, der bl.a. ligger til grund for krisen.

Finanskrisen har blotlagt globale styringsproblemer, som rækker ud over den egentlige finanssektor. Den manglende globale balance er kommet klart til udtryk, men den skal ses i en bredere sammenhæng, idet der ifølge EU fortsat er brug for åbne markeder for varer og tjenesteydelser og et mere omfattende multilateralt samarbejde, bekæmpelse af protektionistiske tendenser og opnåelse af et positivt resultat af WTO's Doharunde. Det er drejer sig også om at dele fordelene ved en bæredygtig vækst med udviklingslandene, især i en tid med ustabile råvarepriser, at håndtere udfordringerne i forbindelse med klimaforandringer og global velstand og at gennemføre årtusindudviklingsmålene.

I forlængelse af et EU-initiativ, hvor Kommissionen spillede en afgørende rolle, vil USA den 15. november være vært ved det første internationale topmøde om den finansielle krise. Topmødet har bl.a. til mål at indlede en bedre koordinering på globalt plan, at vurdere, hvilken rolle de internationale institutioner spiller i forbindelse med finanstilsynet, og at tilpasse de internationale styringsstrukturer til fremtiden. Kommissionen har aktivt støttet de internationale bestræbelser på at skabe nogle sammenhængende rammer, der skal gøre det muligt at tage stilling til investeringsspørgsmål på internationalt plan, herunder IMF's generelle grundregler og praksis for statsejede investeringsfonde.

For at undgå risikoen for, at der i fremtiden opstår en ny finansiell krise, bør der arbejdes videre med en række foranstaltninger, hvis formål er en reform af de internationale finansielle strukturer. De bør generelt omfatte:

- øget sammenhæng og kvalitet i de internationale reguleringsstandarder, herunder reformer (som omtalt i ECOFIN-køreplanen og FSF-anbefalingerne) og udbredelse på internationalt plan
- øget international koordinering mellem finanstilsynsmyndighederne
- øget makro-økonomisk tilsyn og kriseforebyggelse gennem samkøring af forsigtighedsaspekter på makro- og mikroplan, styrkelse af den finansielle stabilitet og udvikling af varslingssystemer og
- øge evnen til at håndtere og løse finanskriser på nationalt, regionalt og multilateralt niveau.

I sidste instans er det vigtigt for den finansielle stabilitet, at der foretages en større revision af de berørte institutioner. Kun på denne måde vil vi være i stand til at fastholde de resultater, der måtte komme ud af de internationale finansielle topmøder. Selv om den nuværende krise har påvist en række svagheder i EU-reguleringen, så har EU et godt udgangspunkt for at spille en aktiv rolle i udarbejdelsen af en ny global struktur og i bestræbelserne på at få den til at fungere. Grundlaget bør være følgende vigtige principper:

- effektivitet: ligevægt er afgørende for at der uden overdreven indblanding kan træffes hurtige og velbegrundede beslutninger
- gennemsigtighed og ansvarlighed: nye eller omorganiserede institutioner skal have et passende ansvar for at øge interessen i at gennemføre og håndhæve beslutninger

- repræsentation: internationale grupper bør omfatte de vigtigste af de nye vækstlande for at øge beslutningernes legitimitet. Der bør også tages stilling til EU-landenes og euroområdet uensartede repræsentation for at øge EU's effektivitet og indflydelse generelt.

Risici og muligheder

Det er nødvendigt, at EU gør en aktiv indsats for at løse krisen nu. Der kræves en intelligent indsats, så vi opnår de rigtige ændringer i økonomien, der sætter os i stand til at komme ud af denne krise og forbereder os til fuldt ud at udnytte opsvinget, når det kommer. Dette kan bedst gøres, hvis vi udnytter mulighederne for fortsat at gennemføre økonomiske omstruktureringer, uddanne og udstyre borgerne til at klare nye opgaver, samtidig med at der tages hensyn til de mest udsatte borgere i vores samfund, jf. artikel 2 i traktaten. Erfaringen har hidtil vist, at vi opnår de gode resultater, når vi bevæger os væk fra den økonomiske nationalisme, og at drivkraften i den europæiske vækst ligger i at fjerne skellene mellem medlemsstaterne og udnytte stordriftsfordelene og styrken i det indre marked.

EU har gennemlevet forskellige former for kriser i sin historie, og det er altid lykkedes EU at komme styrket og mere samlet ud af disse kriser. Vi har allerede bevist, at når de 27 medlemsstater og EU-institutionerne beslutter at handle samlet, så er vi i stand til at opnå resultater til gavn for borgerne. Den nuværende krise kan også vise sig at være en chance for EU, og forslagene i denne meddelelse viser, hvilke muligheder der er for gennem samarbejde at få EU tilbage på vejen mod en overvindelse af krisen.